

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Ógloymandi ferð

Først í juni var Klaksvíkar Dansifelag gestur hjá Sydslesvigs Forening.

Ferðin eydnaðist væl. Óli Dahl var við, og hevur sent okkum frásøgn um dansiferðina:

Sum kunnugt eru ikki so fáir danir, ið búgva sunnanfyri markið millum Danmark og Tyskland. Hesir hava skipað seg í feløg, og eitt tað mest virkna er Sydslesvigs Forening.

Siður er á hvørjum ári at halda fundir ymsastaðni í Suðurrjótlandi. Tá verða boðin fólk frá Norðanlondum at vera við. So eisini hesa ferð. Klaksvíkar Dansifelag fekk høvi at vera gestur hjá Sydslesvigs Forening. Farið varð hiðani á flog 1. juni og sama kvöldið vóru vit í Flensborg, har vit búðu á Hotel Norden í Harrisleerstr. 3.

Ferðaleiðari var Frits Olsen, og fyri dansnum skipaði Jógván Heinesen. Tað skal beinanvegin verða sagt, at vit fingi eina hjartaliga móttøku. Vit búðu væl og fingi nógv og gott at eta.

Hósdagin 2. juni

Høvdu vit mest sum fri, gingu og kunnaðu okkum í býnum. Eisini lá Norðna og legði síðstu hond á verkið, og onkur fór umborð at vitja.

Um kvöldið hálvgrum átta kom bussur eftir okk-

um og koyrði til eitt pláss, ið nevndist Valsbøl. Har hittu vit fólkadansarar úr Suður-Slesvig, sum høvdu samband við dansifelagið á Sandi og høvdu vitjað hvørt annað. Hetta var hugnaligt kvöld, har vit dansaðu saman. Við kaffiborðið varð nógv sungið og Frits Olsen handaði ein smátíng frá okkum til minnis um vitjanina. Longu kl. 11 um kvöldið fóru vit aftur. Hetta, at byrja tíðliga og koma aftur til vanliga songartíð, er góður siður og áttu vit at gjørt so við í Føroyum, tí ofta verður farið alt ov seint at dansa.

Leygardagin 3. juni

Vit høvdu fingið ein føroyskan leiðvisara (guide). Tað var ein havnarkvinna, Guðrun Havsteen, ið buði í Krusá. Hon var sera skilagóð, og við henni fóru vit at hyggja okkum um í Flensborg. Hon greiddi frá tí gamla býnum. Vit vitjaðu ta donsku kirkjuna, og vóru á einum stórum fornminnissavni, har ein sá al den tál og ting, at tað var ikki tølur á.

Har kundi ein gingið ein heilan dag, tveir við.

Um kvöldið kom bussurin eftir okkum, og vit fóru til Jørgenby — skúlan í Flensborg. Fundarleiðarin, Oluf Nissen, beyð okkum vælkom-in, og serliga nevndi hann okkum, ið komin vóru so langa leið at seta dám á dagarnar. Høvuðsroðuna hetta kvöldið helt Bent Meng, yvirlærari. Hann tosaði um týðningin av samanhaldi, av treiskni

upp á ein hampiligan máta, um at virða onnur, og gera sær greitt, at ein var ein minniluti í fremmandum landi, hvørs rotur vóru nær knýttar at Danmark.

Frits Olsen, formaður og ferðaleiðari, bar heilsu frá okkum og handaði Sydslesvigs Forening eina gávu frá felagnum.

Klaksvíkar Byráð, sum altíð hevur vist stóran áhuga fyri Dansifelagnum, hevði sent eina heilsan við til býráðið í Flensborg. Tað vildi so væl til, at umboðið, sum var valt av minnilutanum, Gerhard Ernst, var við á fundinum hetta kvöldið, og tók hann móti gávuni frá býráðnum — eini fotomynd av Klaksvíkini. Hann takkaði í vælvaldum orðum og lovaði at henda mynd skuldi fáa eitt gott pláss í býráðshöllini.

Siðan varð farið at dansa, og gekk dansurin bæði væl og virðiliga til fragd fyri fundarfólkið.

Aftaná hetta sang fólk ið: »Altíð freijdig, hvor du går...« , meðan orkestrið spældi undir. Siðani varð náttáð, og farið varð til hallar heim.

Leygardagin 4. juni Útferð til Dannevirke og Hedeby

Klokkan gott niggju kom bussur eftir okkum, vit skuldu útferð. Við í ferðini var søgukonvinna, Kirstin la Cour, skúlakonsulentur. Eisini nøkur umboð frá Foreningen Norden vóru við. Hetta

var ógloymandi ferð, tí flest øll kendu tey søguligu steðni frá Danmarkarsøguni. Og nú, vit vóru har og sóu hetta, var tað, sum alt kom so ljóslivandi fyri okkum.

Eg kom at hugsa um, tá vit stóðu á Dannevirke, tá hertugin reið frá Kolding by og ind til Ábenrá og mótti kellingini, sum mintist úti við hálfvems kongar í Danmark, har hon sigur m.a.: »End vare de elleve konger vist, som kronen havde at eje - før Gorm hin grumme kom lakkende frem, han ligger ved Jelling-heje.

Hans dronning hed Thyra Danebod, hun byggede kloster og kirker. Da var jeg en halvvoksen mæ, bar sten til Dannevirke«.

Ella, tá vit gingu eftir einum parti av virkinum uttanum Hedeby, tá kom mær niðurlagið í hug, sum Marius í Katrinarstovu í Funningi, kvæðakempan mikla, plagdi at triva í: »Til Hedeby, som de vidste at marked var i. Det er så fager ved Trøndhjem at hvile.«

Ein bita ótu vit á Hotel Skandia í Slesvig, áðrenn vit fóru rundferð í hug, og sóu m.a. dómkirkjuna og onnur søgulig stöð. Klokkan tvey vóru vit aftur.

Um kvöldið fóru vit til Tønning. Hetta er litil býur, ið er suðuri við Ejderen (tað gamla markið) og vestur móti Frisalandi. Eisini her kom einum Frisavisu í hug.

Tá boðið var væl komið komu flogginu inn — vit høvdu altíð okkara flagg við. Siðan bar Tom Høien, grønlandsmálaráð-

Højdepunkter var dog helt sikkert folkedanserne fra Klaksvig på Færøerne. De repræsenterede det nordiske islet ved årsmøderne med de århundredegamle kædedanse og -sange fra Færøerne. En form for dans, der tidligere var udbredt over det meste af Europa. Kun i afsondrede områder, som netop Færøerne, er dansen overlevet som mere end blot et folkløstisk museumsstykke.

Dansen o gðanserne var i høj grad levende. Egentlig kunne det have været interessant at kunne forstå, hvad de sang i de alenlange, af-dæmpede sange, der måske kunne forekomme monotone, men som snarere var udtryk for en så rodfæstet dynamik og rytmesans, man kun finder hos virkeligt musikalske mennesker. »Det er godt at danse, lod et af omkvædene. At domme efter den måde, de modne, men spændstige færingar bevægede sig på, kunne det tyde på, at der er noget om snakken.

Folkedanserne fra Klaksvig er som nævnt repræsentanter for en århundrede gammel musiktradition. I en direkte sammenligning med den nutidige musik, repræsenteret af de to gardar og politiorkesteret behøver man ikke altid at begræde det, hvis udviklingen går i stå.

Í greinum útifundin í Tønning, røsti eitt danskt blað Klaksvíkar Dansifelag

harri, eina heilsan frá Grønlandi, og borgarstjórin í Frederikshavn, Villy Christensen, helt roðu. Eisini Frits Olsen helt roðu. So varð felagsangur og kaffiborð. Aftaná at kaffið var drukkið, fóru vit at dansa.

Hans Andrias Djurhuus, aðalkonsul í Hamborg, var komin við á fundin at vitja føroyingar og fingi vit hugnaligt prát við hann.

Tá flogginu vóru borin út, fór hvør til sin.

Sunnudagin 5. juni

Stórur fundur var í sama býi, Tønning, men úti. Her luttóku vit í stórarí skráðgongu, ið endaði á ítróttarvelli framman fyri skúlan. Eitt politiorkester spældi. Tað var 40 ár, og hevði

spælt í 25 ár til fundirnar. Veitsluroðuna helt Lena Bastiansen, limur í býráðnum í Flensborg.

Fyrrverandi ráðharri, Johan Philipsen, bar heilsan, og vit dansaðu.

Siðan bar formaður okkara eina tøkka frá okkum og ynskti dønum í Suður-Danmark góðan byr.

Vit heilsaðu við flagginum og sungu tjóðsangin. So fóru vit á hotellid at pakka.

Við degnum morgunin eftir fóru vit avstað eftir eina ógloymandi ferð.

— Dømir tú ein arman syndara, so sig tað bært út!
— Har er hann, har er hann, Gud havi við!

— Lívið tú gjørdi mær til dýran song. Takk at tú kom, um enn leiðin var long!